ภาคผนวก ก

การทดสอบหาค่าการหดตัวของเยื่อเซรามิก

นำเยื่อเซรามิกวัดความยาวของเส้นผ่านศูนย์กลางและปริมาตรสารก่อนเผาผนึก (Green body) วัดความยาวของเส้นผ่านศูนย์กลางและปริมาตรสารหลังเผาผนึก คำนวณหาค่าร้อยละการหดตัวตามยาวและการหดตัวตามปริมาตรดังสมการ 2.1 และ 2.2

ตารางที่ 1 แสดงการหดตัวตามยาวและเชิงปริมาตรของเยื่อเซรามิกที่เผาอุณหภูมิแตกต่าง

ชนิดของเยื่อเซรามิก	% การหดตัวตามยาว	% การหดตัวเชิงปริมาตร
1200° C	11.06±0.75	40.27±2.56
1250° C	11.91±1.25	37.93±3.25
1280° C	12.34±0.52	38.53±3.22

ภาคผนวก ข

การเตรียมกลูตาราลดีไฮด์เพื่อทำการเชื่อมขวางไคโตแซน

การเตรียมสารละลายฟอสเฟตบัฟเฟอร์ 0.2 M

1 ละลาย NaH_2PO_4 3.12 กรัม ในน้ำกลั่น 100 ml.

2 ละลาย $NaHPO_4$ 0.566 กรัม ในน้ำกลั่น 100 ml.

3 ผสม NaH_2PO_4 0.02 M 380 ml. กับ $NaHPO_4$ 0.02 M 162.0 ml. แล้วเติมน้ำกลั่นครบ 4oo ml. ได้สารละลายฟอสเฟตบัฟเฟอร์ตามคำนวณ

4 เตรียมสารละลาย 0.4 % กลูตาราลดีไฮด์

ละลายกลูตาราลดีไฮด์ 0.4 ml. ในสารละลายฟอสเฟตบัฟเฟอร์ที่เตรียมได้ในข้อ 3 จำนวน 100 ml. ได้สารละลายกูลตาราลดีไฮด์ 0.4 %

ภาคผนวก ค

การวิเคราะห์ความเข้มข้นของสารละลาย PEG

1. เตรียมสารละลาย Reagent

1.1 5% (w/v) $BaCl_2$ in 1 N HCl 100 ml

- เตรียม 1 N HCl ปริมาตร 250 ml

คำนวณหาจำนวนโมลของกรด HCl

$$M = \frac{10(\%(g/g)HCl)*d}{MW}$$

เมื่อ d = ความหนาแน่นของกรด HCl

M.W. = น้ำหนักโมเลกุลของกรด HCl

จะได้ $M = \frac{10*35.4*1.18}{36.46} = 11.45N$

นำกรด HCl 11.45 โมล ปริมาตร 21.8 ml ปรับปริมาตรโดยเติมน้ำกลั่นจนได้ปริมาตร 250 ml จะได้กรด HCl 1N และชั่ง $BaCl_2$ 5 กรัม ละลายในกรด HCl จนได้ปริมาตร 100 ml

1.2 2% (w/v) KI diluted 10 times + 1.27 g I_2

ชั่ง $BaCl_2$ 5 กรัม ละลายในกรด HCl จนได้ปริมาตร 100 ml

2. นำสารละลาย PEG เข้มข้น 5 , 10 , 15 , 20 ppm และน้ำกลั่น ปริมาตร 4 ml ใส่ในหลอดทดลองขนาด 10 ml เติมสารละลาย Reagent ข้อ 1.1 และ ข้อ 1.2 อย่างละ 1 ml ผสมให้เข้ากันแล้วทิ้งไว้ 15 นาที

1. นำไปวัดค่าการดูดกลืนของแสงด้วยเครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 535 นาโนเมตร. โดยวัดเทียบกับชุดควบ คุม(bank) ซึ่งใช้น้ำแทนสารตัวอย่าง

2. นำค่าการดูดกลืนแสงที่อ่านได้ไปเขียนกราฟมาตรฐานระหว่างความเข้มข้นของสารละลาย PEG กับค่าการดูดกลืนแสง

3. นำสารละลายตัวอย่างที่ต้องการหาความเข้มข้น PEG มาวัดค่าการดูดกลืนแสง

4. นำค่าการดูดกลืนของแสงที่ได้ไปคำนวณหาค่าความเข้มข้นของสารละลาย PEG ได้ จากกราฟมาตรฐาน

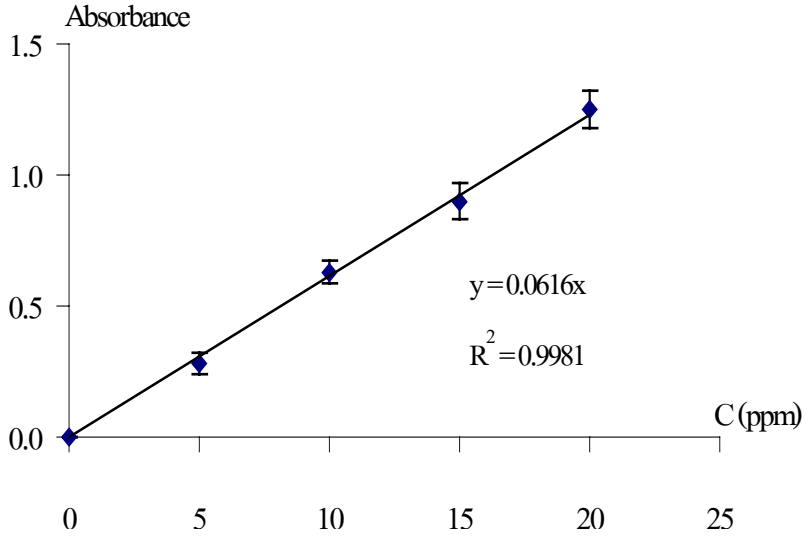

รูปที่ 1 การดูดกลืนแสง (Absorbance) กับความเข้มข้นของสารละลาย PEG (mg/ml)

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์ความเข้มข้นของ BSA

วิเคราะห์หาความเข้มข้นของ BSA โดยใช้ชุดทดสอบของ DC Protein Assay ประกอบด้วยสาร REAGENT ดังต่อไปนี้

1 REAGENT A , an alkaline copper tartrate solution

2 REAGENT B , a dilute Folin Reagent

วิธีการวิเคราะห์

1 นำสารละลาย BSA เข้มข้น 0.2 , 0.5 , 1 และ 1.5 mg/ml ปริมาตร 100 μl ใส่ในหลอดทดลองขนาด 10 ml

2 เติม Reagent A 500 μl และ Reagent B 4 ml ผสมให้เข้ากันแล้วทิ้งไว้ 15 นาที

3 นำไปวัดค่าการดูดกลืนของแสงด้วยเครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวคลื่น 750 นาโนเมตร. โดยวัดเทียบกับชุดควบคุม (bank) ซึ่งใช้น้ำแทนสารตัวอย่าง

4 นำค่าการดูดกลืนแสงที่อ่านได้ไปเขียนกราฟมาตรฐานระหว่างความเข้มข้นของสารละลาย BSA กับค่าการดูดกลืนแสง

5 นำสารละลายตัวอย่างที่ต้องการหาความเข้มข้น BSA มาวัดค่าการดูดกลืนแสง

6 นำค่าการดูดกลืนของแสงที่ได้ไปคำนวณหาค่าความเข้มข้นของสารละลาย BSA ได้ จากกราฟมาตรฐาน

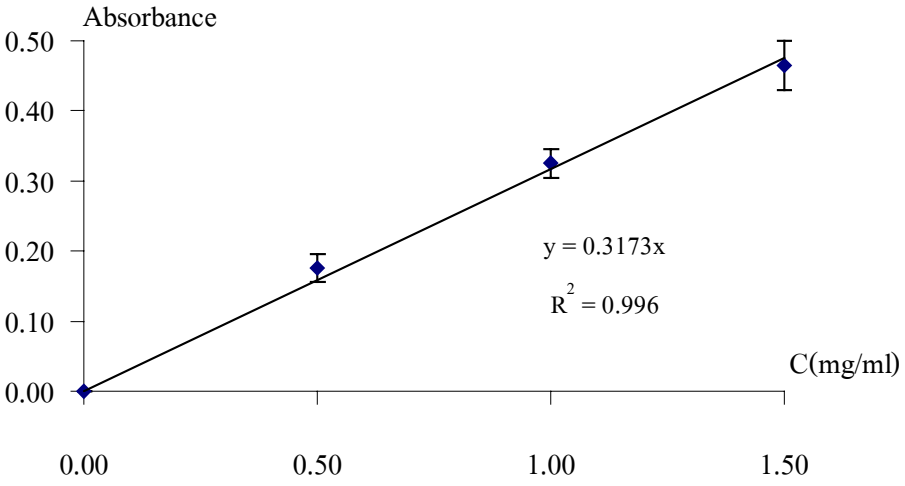

รูปที่ 2 การดูดกลืนแสง (Absorbance) กับความเข้มข้นของสารละลาย BSA (mg/ml)
pH 7.1

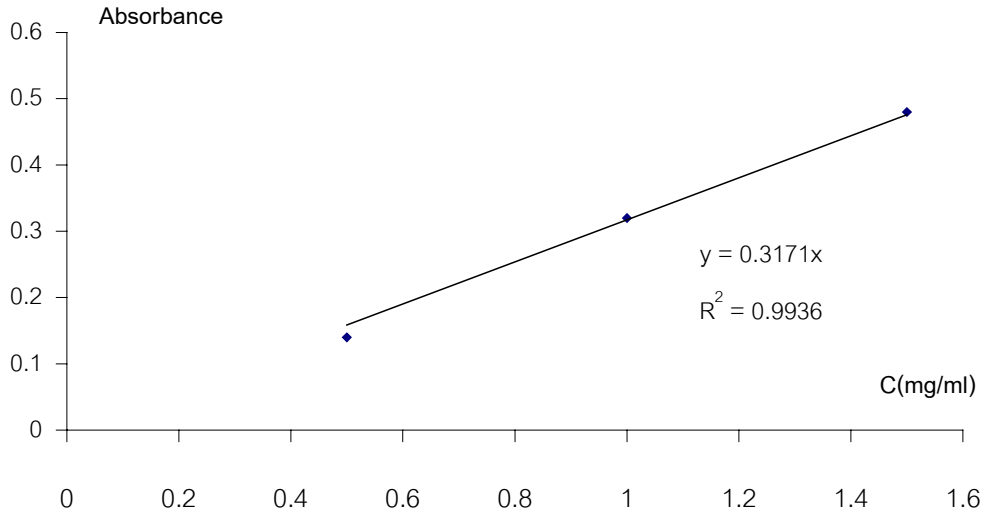

รูปที่ 3 การดูดกลืนแสง (Absorbance) กับความเข้มข้นของสารละลาย BSA (mg/ml)
pH 3.6